

Sygn. akt III KK 266/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Józef Szewczyk

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie K. F.

ukaranego z art. 119 § 1 kw.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 24 sierpnia 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego na
korzyść ukaranego

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 15 marca 2016 r.,

**I. uchyla zaskarżony wyrok w części dot. K. F. i - na podstawie
art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. - umarza w tym
zakresie postępowanie;**

II. obciąża Skarb Państwa kosztami postępowania w sprawie.

UZASADNIENIE

Prokurator oskarżył K. F. o popełnienie czynu ciągłego z art. 278 § 1 k.k. w
zw. z art. 12 k.k., polegającego na dokonaniu w dniu 16 kwietnia 2013 r., kradzieży
18 sztuk opakowań kosmetyków wartości 288 zł. Sąd Rejonowy w R., wyrokiem z

15 marca 2016 r., uznał K. F. za winnego zarzucanego mu czynu, zakwalifikował go jako wykroczenie określone w art. 119 § 1 k.w. i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 600 zł. Wyrok ten nie został zaskarżony apelacją i uprawomocnił się w dniu 7 kwietnia 2016 r.

Kasację od wskazanego wyroku na korzyść skazanego złożył, na podstawie art. 110 § 1 k.p.w. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zarzucił w niej rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego i procesowego, to jest art. 45 § 1 k.w. i art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., polegające na ukaraniu K. F. za popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., pomimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia, co stanowiło bezwzględną przyczyną odwoławczą przewidzianą w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. W konsekwencji autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej K. F. i umorzenie w tym zakresie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron z racji swej oczywistej zasadności (art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.).

Zgodnie z brzmieniem art. 119 § 1 k.w., nadanym przez ustawę z 27 września 2013 r. (Dz. U. poz. 1247 ze zm.), obowiązującą od 9 listopada 2013 r., za wykroczenie uznaje się kradzież cudzej rzeczy ruchomej, jeżeli jej wartości nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia. Bezspornie w dacie wyrokowania 1/4 minimalnego wynagrodzenia wynosiła 437,50 zł. Skoro tak, to karalność zarzucanego Kamilowi Fronkowi czynu, stanowiącego wykroczenie, ustała w dniu 16 kwietnia 2015 r., czyli po upływie 2 lat od jego popełnienia (art. 45 § 1 k.w.). Okoliczność ta uszła uwagi Sądu Rejonowego w R., co w efekcie doprowadziło do wystąpienia bezwzględnego powodu odwoławczego określonego w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w.

Dlatego Sąd Najwyższy, stwierdzając wystąpienie podstawy kasacyjnej (art. 111 k.p.w.), podzielił w całej rozciągłości żądanie skarżącego (art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.). O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 118 § 2 k.p.w.

eb